

Rhasoda Varga Margit

A TÍZ KOZMIKUS ERŐ

Bevezetés

Az alábbiakban az Abszolútumnak (Istennek) a tíz legmagasabb szintű női erejét mutatom be a hindu tantrikus tanítások felhasználásával, valamint ezek egybevetését a buddhista, taoista és keresztény tanításokkal. A női princípium az erő megtestesítője, az erő mozgatója pedig a férfi princípium. A kettő lényegileg egy. Az alábbi összeállításhoz felhasználtam megvilágosodott jógik könyveit, a hindu, buddhista, taoista és keresztény szentírásokat, továbbá saját belső megtapasztalásaimat.

A mantrák szövege, a jantrák színei, a jantrák értelmezései, továbbá a filozófiai utak egybevetései saját meditatív alkotásaim és meglátásaim. A jantrák felépítésében néhány esetben eltértem az irodalmi hagyományoktól. Aki az általam közzétett mantrákat és jantrákat átéléssel, értve használja, eséllyel folyamodhat az istennők kegyelméért, és az erők használatáért. Minden aspektushoz tartozik egy hang vagy hangsor is, amely itt nem kerül ismertetésre. Amikor a kapcsolat létrejön az istennő és a gyakorló között, akkor belül akaratlanul felhangzik a hangmantra, amely visszaigazolja a kapcsolat meglétét.

Bár a részletes tanítás az UKTM jógaiskola tanítványai számára válik hozzáférhetővé, az itt ismertetettek ebben a formában is gyakorlati útmutatást adnak a környező világ és benne önmagunk megértéséhez.

KALI MAHAVIDYA

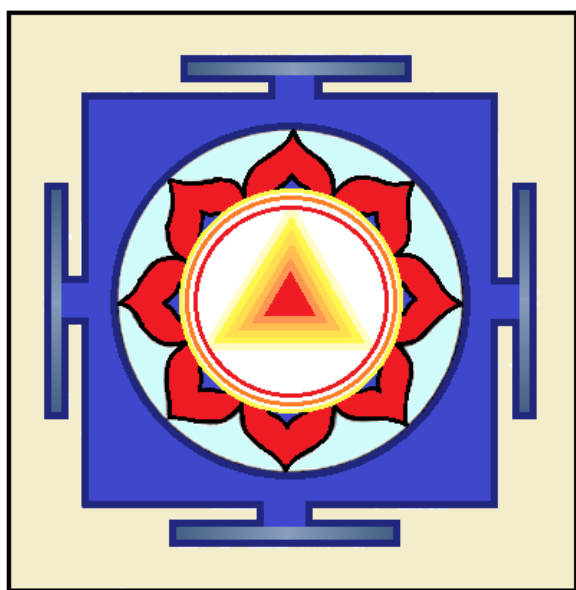
*„Itt minden az ellentétek misztériuma.
A sötétség a rejtőzködő fény varázslata.
A szenvedés a gyönyör tragikus maszkja.
Míg a halál az örökkévaló élet játéka.”*
(Sri Aurobindo)

Az Abszolútum (Isten) transzcendentális létező. Az Abszolútum belső önmozgása következtében válik teremtővé. A teremtés első pillanatában születik meg az IDŐ. Az idő véges intervallumok (múlt, jelen, jövő) sorozataként válik végtelenné. Az időnek tehát az a feladata, hogy feldarabolja a végtelent, ezáltal érzékelhetővé tegye azt a teremtetten lények számára. Abban a pillanatban azonban, amint az időt feldaraboljuk, megszületik az elmúlás fogalma, mivel egy időszakasz lezárulása, annak befejezését jelenti. A befejezés mindig valami másnak a kezdete. Az időben létező intelligens lények az elmúlást a halállal azonosítják. A halál lezárása egy életszakasznak, nem megsemmisülés, hanem formaváltozás. A teremtetten formák nem lehetnek örökkévalóak, mert az akadályozná az önmegismerési folyamatot, új megtapasztaláshoz új formára van szükség. Ezért egyre újabb és újabb formák jönnek létre a teremtés kibontakozása során, más bemerevedett formák pedig elenyésznek. A teremtetten világokban (szamszarában) a teremtetten lények számára csak a folytonos formaváltozás nyújthat halhatatlanság élményt, és csak a megtapasztalások örök változása által nyerhetnek fogamat a végtelenről.

KALI kozmikus erő (istennő), maga az idő. Mivel azonban a teremtetten lények az elmúlástól félnek a legjobban, ezért a halállal azonosítják. Istennek bármely aspektusából mindenki azt a megtapasztalást hívja le először, amitől leginkább fél. Majd, ha a félelmei elmúltak, csak akkor van esélye megélni azt, amire a leginkább vágyik. Vágyait beteljesíteni pedig akkor tudja, ha azokról lemondott, az Egységet elérni Vele akkor, ha teljesen átadja magát Neki.

A személyes megtapasztalások KALI-val ezért mindig a halállal való szembesüléssel kezdődnek. Ez történhet fizikai síkon, álomban, meditációban, vagy mindegyikben. *Álmomban egy hatalmas téren álltam, ami tele volt emberekkel. Egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy rémült emberek kiabálva rohannak át a téren. „Meneküljtek, jön a halál!” Az emberek bezárkóztak a házaikba, becsukták az ajtókat, ablakokat, lehúzták a rolókat. Egyedül maradtam a téren. Megérkezett a halál, szemtől szembe álltunk. „Mit akarsz?” Kérdeztem. „Tőled semmit. Engedj utamra, mert ma elviszek valakit.” Félreálltam az útból. Végül is senkit sem lehet megmenteni önmagától.*

KALI-val való azonosulás mélyen gyökerező vágy bennem. Ha pl. megtámadnának, azonnal átmennék KALI-ba, és egyetlen mozdulattal képes lennék a másvilágra küldeni az illetőt, pedig nem gyakorlom a harcművészetet. Talán pontosan azért, mert tudom ezt, nem teremtek ilyen szituációt magamnak. Sokszor az a vágy is megfogalmazódik bennem, hogy szívesen elmennék már innen, és ilyenkor kérem Öt, hogy vonja vissza ezt a megnyilvánulást, aki én most vagyok. Válasz semmi. Még meghalni sem hagynak. Mivel nem vágyom már következő életre, mindig azt kérem, hogy ne kelljen ismét megszületnem. Tudom, hogy a hindu (és keresztény) szentírás jóslata szerint a Legfelsőbb Személy megszületik majd, mint KALKI, és elpusztítja az anyagi teremtést. Ezen meditálva, úgy éreztem vágyom arra, hogy ebben részt vegyek. Ugyanazzal az odaadással, amellyel önmagamban pusztítom a sötétséget, tudatlanságot és gonosztságot, képes lennék univerzális méretekben, KALKI-hoz csatlakozva, másokkal is ugyanezt tenni. Legyen meg, gondoltam. „Uram, ha jössz, hogy elpusztítsd a világot, hozzáal engem is! Szívesen részt veszek benne, mint a Te erőd!” Addig azonban még sok idő van hátra, és még százszor is meggondolhatom magam, hogy a teremtő vagy a fenntartó aspektushoz csatlakozzam-e inkább?

Mantra:

Om Amen Om!

*Ó Legfelsőbb idő-erő úrnője, kérlek téged,
áldásoddal oszlasd el szívemben a sötétséget.*

*Szabadíts meg a halálfélelemtől erőddel,
nyújts számomra öröklétet kegyelmeddel.*

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A jantra legkülső vonala a végtelentől való elhatárolódást szimbolizálja. A leágazások jelzik a végtelenség folytatódását. A teremtés ugyanis mindig az Abszolútum egy adott leválasztott Egységében történik. A legkülső vonal tehát az Egységet határolja körül. A legkülső kör az Egységen belüli nem-teremtett (transzcendentális világot) szimbolizálja, ezen belül jön létre a teremtés. Befelé haladva a szirmok a teremtés virágzását, életerővel történő ellátását mutatják. A három kör a három teremtett világ, az öt egymásba ágyazott háromszög az öt

őselem, az öt érzékszerv, valamit annak öt tárgya, és az öt cselekvőszerv. A legbelső háromszög az elme. Ezek együtt a tettek mezejét képviselik, amelyben a megtapasztalások zajlanak. A felfelé mutató háromszögek arra utalnak, hogy azokat a tevékenységeket, amelyek a tettek mezején történnek, összpontosítással szublimálni kell. Másképpen fogalmazva meg kell tisztítani, fel kell ajánlani Istennek. Amikor imádkozunk, felfelé mutató háromszöget képezünk a kezeinkkel.

TARA MAHAVIDYA

*„ÉN mutatok utat, ha eltévedsz az éjben.
ÉN vigyázok rád, ha kóborolsz a mélyben.
ÉN segítelek az otthonodtól távol,
ÉN vezetlek haza, hogyha visszavágyol.
Isten fénye vagyok, kit küldött Teremtőd,
hogy szolgáljalak téged, legyek a megmentőd.
Ha gondolatoddal hívsz, támaszt ÉN adhatok
ÉN, a szellemi vezető és őrangyalod.,,
(Rasoda Varga Margit: Angyalok)*

A teremtés kezdetét egy vibráció előzi meg. Ez akkor történik, amikor az Abszolútum, amely személytelen, kijelöl magából egy részt, egy teremtő Egységet. Ekkor válik személylé, aki magára „Az vagyok”-ot tud mondani. Ez a körülhatárolódás az Om hanggal történik „Az vagyok, aki vagyok” jelentéstartalommal. Az Om hangvibrációt megszemélyesítő erő TARA. Mózesnek Isten „Az vagyok, aki vagyok” formában nyilvánult meg. Az Om hang folyamatosan hallható az Univerzumban, annak minden szintjét áthatja. Ez a szó minden információt tartalmaz, önmagában a teljes tudatosságot hordozza. Az Om hang tehát egy vezérelv, amely visszavezet az eredethez, emellett minden szükséges tudás jelen van benne. Aki tökéletesen meg akarja valósítani TARA-t, annak minden szavával a Legfelsőbb Igazságot kell szolgálnia.

Tara istennőt mind a buddhizmusban, mind a hinduizmusban ismerik, és számos aspektusát különböztetik meg a helyi tradícióktól függően. A legáltalánosabb szerepe a lények segítése, hogy visszataláljanak a forráshoz. Ezt a feladatkört TARA sokféle módszerrel hajthatja végre, így funkciója a tudatlanság szétrombolása, a tudás forrásának feltárása, és a szétszórt vibrációk összerendezése is. A teremtett lények TARA-t hívhatják segítségül bármilyen problémájuk megoldásához, amely a tettek mezején történő kóborlásuk során előadódik. Ő az isteni fény, a vezető csillag. Ő volt a betlehemi csillag, amelyet mindmáig hiába próbáltak beazonosítani a csillagászok és hittudósok. TARA fénye vezette el a három napkeleti bölcset (egy perzsa, egy tibeti és egy indiai mágust) Jézus születési helyéhez (az Istenhez vezető tudás forrásához!).

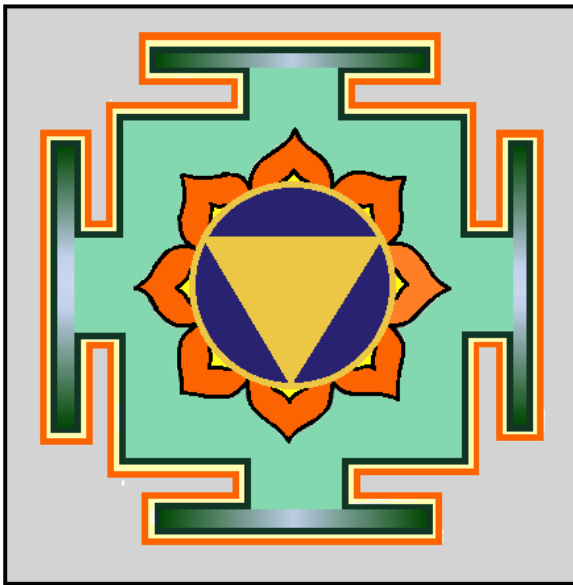
A buddhizmusban az *“Om tare tuttare ture swaha”* mantrát használják a hívására. Ennek körülbelüli fordítása: Ó Tara, kérem áldásodat és védelmedet gyors spirituális fejlődésemhez.

A kereszténységben az Angyalok felelnek meg TARA szerepkörének. A keresztény szentírás szerint ők az első teremtett lények, és Isten rájuk bízta az emberek szolgálatát, ami egyet jelent azzal, hogy ők hivatottak segíteni a hazatérésben. Ezt a feladatkört TARA számtalan entitássá osztódva látja el, és ezek a fénylények (vagy erők) az egész teremtett

világot behálózzák. Összekötik a teremtett lényeket egymással, a teremtőjükkel, ahogy azt a fejlődésük szükségessé teszi. Egy másik írásomban kifejtettem, hogy az Angyalok Visnu-tattvák, közvetlenül a legfelsőbb teremtőből erednek, és egyes hindu szentírás magyarázók tévesen azonosítják őket az apszarákkal (vagyis tündérekkel).

Miután spirituális utamat az Angyalokkal való meditációkkal kezdtem lassan két évtizede, így számos megtapasztalásom van TARA különböző aspektusairól. Az Angyalkommunikációk és Angyalmegtapasztalások segítségével is közel lehet kerülni a Legfelsőbb Istenanyához, amelynek ők a részei. A buddhista TARA mantrát is közel fél évig használtam napi rendszerességgel. Mikor a hinduizmus TARA személyiségét megismertem, akkor állt össze bennem a kép, hogy ennek az erőnek az eredete egy. TARA és az Angyalok összessége egy és ugyanaz!

TARA személyisége nagyon közel áll hozzám. Hajlamos vagyok bárkinek feltétel nélkül segíteni, ha azzal a fejlődését elősegítem, de csakis akkor, és csakis abban az irányban. Ha valakinek a fejlődését a betegség, szenvedés vagy a halál segíti, akkor hagyom az állapotában. TARA a Teremtő Isten indokolatlan kegyelmének kiáradása, amelynek magam is a csatornája vagyok. A jótett, azonban nem az emberi megítélés szerinti jó tett. Megnyilvánulásaim nem emberi indítékokból fakadnak, hanem azért, mert az emberek világában „embert játszom”.

Mantra:

*Om Amen Om!
Ó Legfelsőbb szó, mely örökkévaló.
Légy számomra menedéket nyújtó hajó!
Tárd fel számomra a Tudás forrását,
Közvetítsd nekem a Legfelsőbb áldását!
Fénylő csillagként vezess utamon,
hogy általad érhessem el valódi Otthonom!
Om Amen Om!*

A Jantra értelmezése:

Mivel az előzőhöz képest csak a szirmokon belül van eltérés, ezért csak azt ismertetem. Az egyetlen kör a legfelső teremtett világot szemlélteti, amelyen keresztül az isteni kegyelem kiáradása történik. A lefelé mutató arany háromszög maga az isteni kegyelem, amely olyan mint egy bőségszaru, amely elhalmoz minden jóval. Körülötte a kék környezet a tudat alatti és a tudat fölötti óceánja, amin az utazónak át kell kelnie, hogy visszatérhessen a teremtőjéhez. A lefelé mutató befogadó háromszög a hajót is jelenti, amellyel az óceánt át lehet szelni.

TRIPURA SUNDARI MAHAVIDYA

*„Benne egy napon mindenki édes otthonra lel.
Vívódásai belső harmóniában merülnek el.
Gyönyör teli létezésben tudásunk hozzá emelkedik,
benne tartózkodva elhamvadnak szenvedélyeink.
Ölelése extázisában a fájdalom távozik,
énünk a teljes egység részévé változik.
Megerősít és átalakít, ez az én-halál,
benne életünk beteljesült válaszra talál.
Fölül a határtalan, néma boldogság jön el,
alant az isteni egység csodája ölel.”*

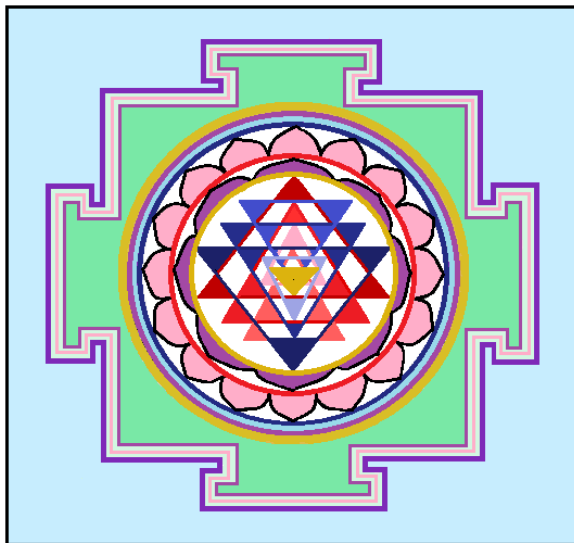
(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

A teremtés indítéka Isten primer vágya az önmegismerésre. Ez a primer vágy egyetlen pontból kiinduló lüktetés. Az egyetlen pont három ponttá (Szentháromság) különül el, ebből a háromszögből árad ki a teremtés. Az önmegismerés eszközei az analízis, a részekre bontás, és a részek megismerése külön-külön, majd a szintézis, a már megismert részek ismételt összerendezése. A teremtés hajtóereje a szeretet. A szeretet az isteni gyönyör túláradása, az alap üdvösség, amely mindenütt jelen van. Isten számára ez az alapállapot. Isten tehát szereti önmagát, továbbá minden egyes parányi részét. Őseredeti állapotában minden létező hasonlóképpen érez Isten és önmaga iránt. Amikor a szeretetteljes gyönyör formává teremti önmagát, akkor szépségként fejeződik ki. Az isteni szándék (vágy) eredendő mértéke TRIPURA SUNDARI, a szeretet, kegyelem és szépség istennője. Az istennő szimbólumai a Nap, amely a tudás fényének, a tűz, amely a cselekvés erejének, és a Hold, amely a szeretetnek, mint a létezés gyönyörének, a kifejeződései. TRIPURA SUNDARI benne rejlik a három világban, a három állapotban (ébrenlét, álom, mély alvás), a három erőben (akarát, tudás, cselekvés), és minden hármasságban (pl. a cselekvés, a cselekvő és a cselekvés eredménye stb.). Alászáll minden hármasságba, felügyel és felölel minden hármasságot. Ő a Szentháromság - amelyből a teremtés megnyilvánul - női oldala, vagyis a Szent Lélek (Szent Szellem). Vele a férfi és gyermeki aspektusok teljesen egységben vannak. Jézus, aki a Kereszténységben a legtökéletesebben megvalósította TRIPURA SUNDARI-t ezért mondja, hogy *„Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.”* Jézus gondolata világos: **a Szent Lélek által juthatunk az Atyához!** (Jézusnak ezt a gondolatát tévesen értelmezik azok, akik azt hirdetik, hogy kizárólag a kereszténység vagy Jézus által juthatunk vissza a Teremtőhöz.)

Találkozásomat az istennővel mesterem kegyelmének köszönhetem, és „Az utazás a Föld nevű bolygóra” c. írásomban jegyeztem le (Az élet megélésének művészete I.). Az istennő kegyelmét úgy lehet elnyerni, hogy az ember teljesen átadja magát neki és mindannak, amit képvisel. A művészek pl. az alkotásban, az esztétikai élvezetben való elmerüléssel, a tudomány művelői a természeti jelenségek, törvények tanulmányozásában való elmélyedéssel, a természetben rejló harmónia és rend felismerésével alkothatnak képet róla. De bárki átélheti egy-egy részaspektusát, ha kikapcsolt elmével meditálva a minden létezőben benne rejló szépséget és harmóniát felismeri. Jómagam, tudományos kutatásaim során, számtalanszor csodálkoztam rá a természet és a létezés végtelen bölcsességére, és esztétikai élvezetet merítettem abból, ahogyan az anyag egyre magasabb szerveződési formát öltve végül élővé lényegül át. Ez az alkimista szemléletmód tette lehetővé számomra, hogy kezdetben istenhit nélkül is olyan közel kerültem a teremtés titkaihoz, ami hívóvé, majd

tudóvá emelt.

Ám nem kell hozzá különleges képesség, hogy belépjünk az istennő kegyelmébe. Elég hozzá a létezés gyönyörének átélése mind a lenn, mind a fenn körülményei között. Ismertem egy hajléktalant, aki egy kereszteződés piros lámpájánál kéregetett, ahol én is gyakran megálltam. Mindig vidám volt, mindenkire volt egy jó szava, mosolya, kedvre derítette az embereket. Csókot és bókot küldött a nőknek. Tette mindezt attól függetlenül, hogy kapott-e valamit. Köszönhetően az élethez való hozzáállásának egyszer eljött az idő, amikor már nem volt szüksége koldulásra. Helyét elfoglalta egy másik hajléktalan, aki viszont világfájdalmas képpel kéreget, és alig kap valamit. Ekkor döbbsentem rá, hogy *az* a koldus boldog volt, és az emberek azért adtak neki, mert ugyanerre a boldogságra vágytak! A boldogság az őseredeti állapot, amely független a minden körülménytől.

Mantra:

Om Amen Om!

Ó szeretet, szépség, kegyelem Úrnője!

Tudásod fénye a nap, a tűz tetteid ereje.

A hold a szereteted, a létezés gyönyöre.

Te vagy az isteni szándék eredendő mértéke.

Vezess engem a veled való egységbe!

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A jantra magában foglalja valamennyi kozmikus erőt (kivéve az utolsó négyet) egyesítve azokat, hiszen valójában egyetlen egységet alkotnak egymással és az ellenpólusukkal, a férfi aspektussal. A három kör alapvetően három teremtett világot határoz meg. A legnagyobb körön kívül található a nem-teremtett, transzcendentális világ, amely határtalan, de a teremtés létrehozása céljából korlátozza önmagát, Teremtő-Egységgé válik. Az Egységet határoló, legnagyobb kör, háromrétegű. A transzcendentális birodalom és a teremtett világok jelentősen különböznek egymástól, ezért az átmenet közöttük három szintátmenettel történik. A különbség lényege, hogy minden teremtett világban, még a legmagasabb szintűben is, jelen van a kettősség (dualitás), míg a nem-teremtett világban teljes az egység. A legbelső kör a legalsó teremtett világot, az emberi lények világát szimbolizálja. Ez a mikrokozmosz. Ebben a mikrokozmoszban a teljes makrokozmosz leképeződik, amelyet itt a lefelé és felfelé mutató háromszögek jelképeznek. Hat lefelé mutató kék és ugyanennyi felfelé mutató piros háromszöget számolhatunk össze. Ezek az ember energiatestjeit ábrázolják (fizikai, éterikus, asztrális, mentális, kauzális, buddhi testek). Mindegyik test, még a legfinomabb buddhi is rendelkezik a dualitás tulajdonságával. A lefelé és felfelé mutató háromszögeket harmóniába kell hoznunk egymással, amit úgy tudunk megvalósítani, hogy megtapasztaljuk, majd megértjük a dualitás lényegét és szükségességét. A hetedik lefelé mutató háromszög (arany színnel) az Atmant szimbolizálja, amely már az Egység tulajdonságait viseli magán, ezért páratlan. A háromszögek központjában egy pont látható,

amely keresztmetszetben azt a hajszálvékony energiavezetékét képviseli, amely a muladhárt (gyökércsakra) köti össze a szahaszrárral, amelyben TRIPURA SUNDARI trónol. A lélekszikra (Atman) a fizikai halál pillanatában ezen energiavezeték mentén mozog, és ha a test kilenc kapuja (ld. később) zárva van, akkor a koronacsakrán (lalta csakra), vagy még magasabb megvalósítás esetén, a szahaszráron keresztül távozik, és elérheti a vágyott istenmegvalósítást. Ha viszont a test kilenc kapuja nyitva van, ami az átlagembereknél általános, akkor a lélekszikra a testnyílások valamelyikén hagyja el a fizikai testet, és visszatér a létkörforgásba.

BHUVANESWARI MAHAVIDYA

*„Kívül és belül az Ismeretlen határtalan.
Az Egység elemei felcímkézve, dobozokban.
Az Egység minden eleméhez finom kötelékét tűzi,
így az egész teremtést egyetlen lánczá fűzi.”*
(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

A teremtés pillanatában megszületik az idő-elv (Kali), amely az örökkévalóságot időben kiméri. Ezzel egyidejűleg a teremtő fény kiárad a Forrásból, és létrehozza a teret, az *Akását*. Az a terület ugyanis, amelyet a teremtő fény megvilágít, maga lesz a tér, amely a teremtést befogadja, és ezzel a fény kiáradását korlátozza. Ez a mindent befogadó létezés, mint tér-elv, BHUVANESWARI istennő. A tér, ami egyszersmind korlát, lehetővé teszi a nevek és formák világának kialakulását. A tér, benne a teremtéssel, a Teremtő saját érzékelésének kiterjesztése Önmagáról. A teremtés ugyanis a Teremtő Isten önmegismerési folyamata. Ezért BHUVANESWARI a Legfelsőbb Tudás Forrása, mivel a Teremtő benne ismeri fel önmagát, általa jön létre a legfelső teremtett világ.

A legfelső teremtett világ lényei (félistenek) folytatják a teremtést, újabb világot létrehozva a térben. Számukra BHUVANESWARI a fenntartó, tápláló erő, ezért az istenek (félistenek) anyjának is nevezik. A félistenek által teremtett világ tehát a második szint. A félistenek által teremtett lények (az emberek ősképei) folytatják a teremtést, ami végül anyagi formában kristályosodik ki (harmadik szint). A teremtés három világának hindu és tantrikus értelmezése teljesen összhangban van Mózes Genézisével, amint azt a Teremtés első hét napjának értelmezése c. írásomban megmutattam (Az élet megélésének művészete I.). BHUVANESWARI befogadja, fenntartja, elkülöníti, és egyszersmind összeköti a teremtett világokat. Továbbá miután elkülönít és korlátoz ő Maya, vagyis az illúzióban tartó anya. A teremtés anyagi szintjén BHUVANESWARI, mint Föld Anya jelenik meg, aki színteret biztosít a fejlődésünkhöz:

*„Világokat átívelő Mennyei Lény!
Anyaggá formálódott Isteni Fény!
Páratlan szépségű, rejtelmes puhaság...
Káprázatban tartó, tápláló anyaság ...*

*Ölelő karjaidba vonzanak vágyaink,
a Veled átélt egység formálja álmaink.
Kérjük, tárd fel előttünk rejtett titkaid!*

Vezesd az Atyához álmodó fiaid!”

(Rhasoda Varga Margit: Dimenziókapu, Föld Anya)

Ő az aktív természet, a taoizmus Jin anyja:

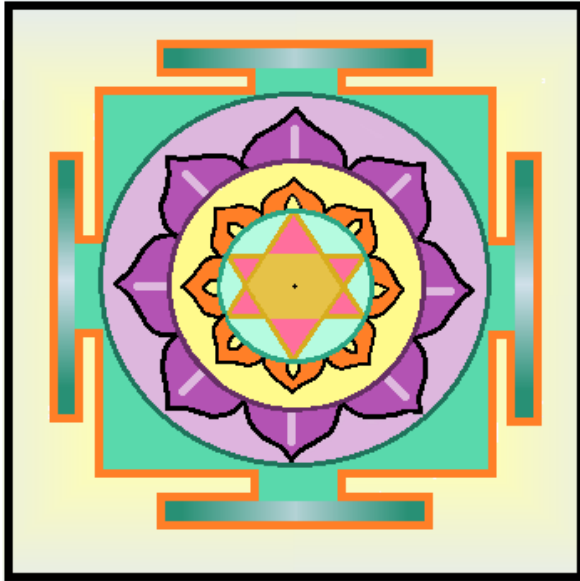
*„A völgy halhatatlan szelleme
csodálatos asszony: Jin a neve.
Gyökere földnek és égnek,
kapuja a mindenségnek...
Mindent betöltő örökkévalóság,
kimeríthetetlen, éltető valóság.”*

(Lao-ce: Tao Te King, Rhasoda May fordításában)

Abban a formájában, ami a természeti erők összessége (*Rhasoda Varga Margit, Dimenziókapu, Meditáció a Természetszellemekkel*), teljesen öntudatlannak tűnik számunkra, de ahogy a tudatosságunk emelkedik egyre többet tár fel önmagából, míg végül felismerjük Őt, mint a Legfelső Tudás Forrását.

Minden teremtett lény egyszersmind teremtő is, és a teremtése által fejlődik, tudatosodik. Ez jelenti azt, hogy az isten képére lettünk teremtve. Rendelkezünk a teremtés képességével, és általa ismerjük meg önmagunkat (mikrokozmosz), valamint a makrokozmosz isteni teremtését. Létezésünk lényege a világban tehát saját önmegismerési folyamatunk, és ehhez BHUVANESWARI adja a teret, erőt, tudást, végül ő húzza el előlünk maya, vagyis az illúzió fátylát is.

Természetes azonban, hogy BHUVANESWARI a körülöttünk létező természet minden elemében felismerhető és megtapasztalható. Megvalósításának a legalsó szintje az egységélmény az anyagi világgal. Könnyen ellenőrizhetjük magunkat, hogy sikerült-e ezt elérni, mert egy ilyen élmény után nem maradhat bennünk sem undor, sem elutasítás semmi iránt, ami anyagi. Ezen érdemes lenne elgondolkodniuk azoknak a spirituális vagy vallási úton járóknak, akik elutasítják az anyagi világ bizonyos megnyilvánulási formáit. Hogyan valósították meg BHUVANESWARI-t? Sehogyan. Pedig ezt nem lehet kihagyni. Ha a legfelsőbb istennő ezen formája mindent elfogad és befogad, akkor nem létezik istenmegvalósítás anélkül, hogy mi ugyanezt megtennénk. A legfelsőbb istenanyja senkit sem enged a magasabb világokba betérni, aki elveti a teremtés valamely megnyilvánulását. Ez nem jelenti azt, hogy elégedettek lehetünk a teremtésünkkel, tekintve a Föld és az emberiség jelenlegi állapotát, de szükségtelen ítélettel lennünk önmagunk iránt emiatt. Sokkal eredményesebb lenne tudomásul venni a tényeket, és elkezdni a változtatást. Együtt az istennővel újrateheremthetjük a földi életterünket. Ehhez minden segítséget megkaphatnánk.

Mantra:

Om Amen Om!

Ó legfelsőbb tudás forrása, istenek anyja!

Aktív természet, illúzióban tartó maya.

Mindent átható létezés, örök tudatosság.

Te vagy a tér, a nevet s formát adó korlát.

Add nekem az önmegismerés ajándékát!

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A három kör, a három teremtett világot jelképezi, amint ezek egymástól elkülönülnek, de ugyanakkor egymásba ágyazottak. Mindegyik világ a Legfelső Teremtő kivetülése, de egyre inkább leszűkített, korlátozott formában. A legelső teremtett világ akkor lesz képes visszatérni a Forráshoz, ha a teremtett lények tudatában megszületik a mikro- és a makrokozmosz egysége (Egység-tudat), amit a két egymásba ágyazott háromszög - ami így szabályos hatszöggé formálódik - szimbolizál. Ennek eszköze a minden létező iránti szeretet (rózsaszín) és az isteni önvaló (Atman) tudatosságának (aranyszín) kifejlesztése.

TRIPURA BHAIRAVI MAHAVIDYA

*„...Új világot, az Egységet építjük magunkban,
az Alfát az Omegával egyesítő összhangban.
Amikor a szellem és a természet egy kert,
látjuk, hogy e kettő művelése a misztikus terv.”
(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)*

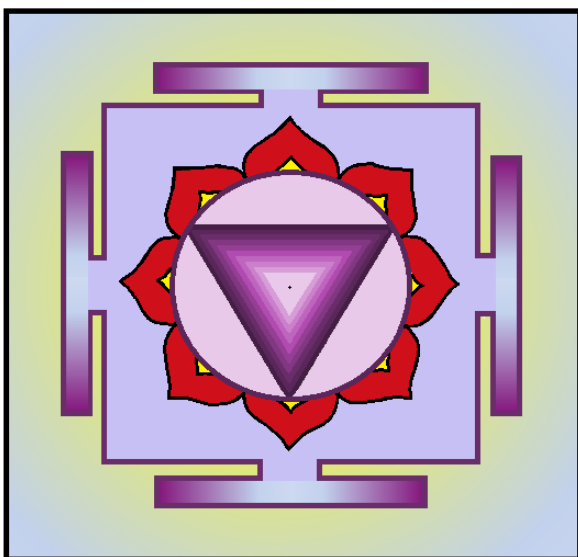
A teremtést megelőzően három belső erőhatás érvényesül, ami végül a teremtés elindulásához vezet. Az első a szándék-erőhatás, ami a primer vágy. Ez TRIPURA SUNDARI. A második az ismert leválasztása az ismeretlenről egy korlát kijelölésével, ennek a tudás-erőhatás megjelenése lesz az eredménye, amely BHUVANESWARI. A harmadik a szándék végrehajtása, a cselekvés-erőhatás, amely TRIPURA BHAIRAVI. Az Abszolútumban ezek a belső erőhatások érvényesülnek, ezért a teremtésben minden szinten ugyanezen elvek működnek.

Mi kell ahhoz, hogy a szándék ténylegesen végrehajtásra kerüljön? Ha a tudás

megvan, akkor már csak az erőt kell bekoncentrálni. TRIPURA BHAIRAVI az a potenciális energia, amely a teremtés-cselekvés végrehajtása előtt nyugvó állapotban már jelen van, de még nem bontakozott ki, mert vissza van tartva. A visszatartásnak, bekoncentrálásnak az állapota a *tapas*. Ez azt jelenti, hogy a tudatosság és az erő egy bizonyos szándék végrehajtása céljából vissza lesz vonva minden más tevékenységtől, és össze lesz sűrítve. Amikor ez a nyugvó potenciális energia aktivizálódik, akkor jön létre a teremtés.

A makrokozmoszban fennálló elvek a mikrokozmoszban, éppen így érvényesülnek. Az emberben az a hely, ahol ez a tudatosság-erő bekoncentrálás megtörténik a muladhár (gyökércsakra). Itt TRIPURA BHAIRAVI, szimbolikusan, mint feltekert kundalini kígyó nyugszik. Minden emberben jelen van a teremtés képessége, csak le vannak zárva azok a csatornák, amelyek az erő összpontosítására, és felemelésére hivatottak. Hogyan zajlik egy teremtési folyamat? Először megszületik a szándék: „*Ez a szándékom, mert erre vágyom*” A második lépés megszerezni a szándék végrehajtásához szükséges információkat, tudást, eszközöket stb. Ez a tevékenység körülhatárolása. „*A szándékomat ezen tudás, eszközök stb. felhasználásával fogom végrehajtani.*” Majd ezt követi a cselekvés. Ha valaki nem koncentrálna a feladatra, hanem szétszórja az energiáit, akkor a teremtése lassan vagy sehogy sem fog megvalósulni. A *tapas*t lemondásként szokták értelmezni a jóga gyakorlatban. Ennél azonban lényegesen többet jelent. Ha csupán lemondunk dolgokról, akkor nem értettük meg a lényegét. A lemondás mögött mindig lennie kell egy mögöttes indítéknak, egy szándéknak, egy vágnak, amit meg akarunk valósítani, és cserébe ezért, lemondunk dolgokról. Ha a lemondás mögötti vágy, amiért a lemondást végrehajtjuk, nem elég heves, akkor nincs elég hajtóereje, és a lemondás nem fog sikerülni. Továbbá a *tapas*unknak tartalmaznia kell egy tudatosság-erő koncentrációt. Ezek nélkül a lemondás úgyszólván fölösleges, mert nem vezet eredményre.

Mindazonáltal TRIPURA BHAIRAVIT rettenetesnek és félelmetesnek szokták bemutatni. Ugyanis ez a nyugvó potenciális energia nem más, mint a feltörekvési lángja, minden tudatos létezőben az eredetéhez való csatlakozási vágy. Ha valakiben nem ég ez a vágy, akkor számára TRIPURA BHAIRAVI rettenetes lesz. Ő ugyanis szenvedéseken, félelmeken keresztül jut el ahhoz a megtisztuláshoz, hogy benne az eredendő vágy megjelenhessen. TRIPURA BHAIRAVI tehát megkönnyíti az útját a visszatérést keresőknek, de gyötrelmessé teszi azoknak, akik nem követik az útmutatását.

Mantra:

Om Amen Om!

Ó isteni tűz, összpontosított tudatosság!

Benned megsemmisül minden tisztátlanság.

Te vagy a tetterő, a feltörekvési lángja,

a feltekert kígyó potenciális energiája.

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A kör egyaránt jelképezi a mikro- és a makrokozmoszt. A körön belül kilenc egymásba ágyazott, lefelé mutató háromszög található. Ezek szimbolizálják a teremtés kilenc lépését vagy erőhatását, amelyeket a kozmikus erőkkel fejezünk ki. (A tíz kozmikus erő valójában kilenc, mert kettő közülük ugyanaz, csak más szinten nyilvánul meg.) A kilenc háromszög jelenti továbbá a test kilenc kapuját (két szem, két fül, két orrnyílás, száj, végbél és a nemi szerv), amelyeket szabályozni kell a tapas gyakorlása céljából. Az anyagi természet három kötőereje (tudatlanság, szenvedély, jóság) kilencféleképpen képes kombinálódni egymással, amelyektől meg kell tisztulni. Ha mindez megtörténik, akkor a nyugvó potenciális energia aktivizálódik, és elindul fölfelé. A háromszög közepén található pont szimbolizálja Siva-Shakti egyesülését. A lila az életerő színe, amely befelé haladva egyre fényesebb és tisztább, a piros csakraszirmok pedig a feltörekvés lángját szimbolizálják.

CHINNAMASTA MAHAVIDYA

*„Mágikus kígyó-jogarával a Gondolatot átfogja,
az Úr vízióit ritmikus formákba hangolja.
Az élőket az Úr akarata szerint mozgatja hatása,
ő a lángoló villámlás, a teremtés villanása.”*

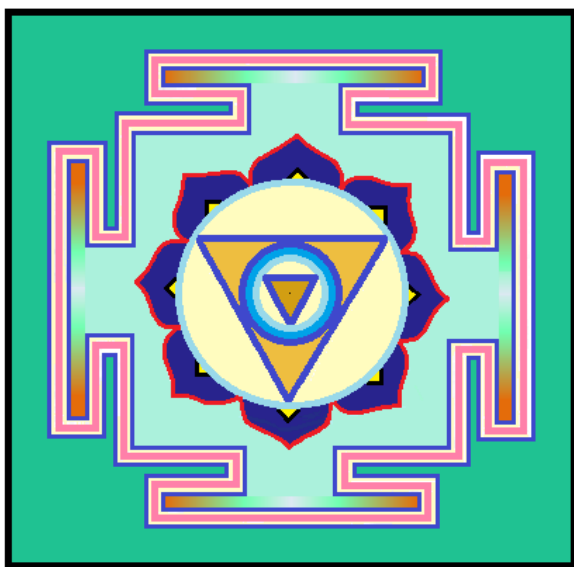
(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

A teremtést pontosan úgy írják le a tantrikusok, mint a csillagászok az ősrobbanást: a „semiből” hatalmas fény és hang kíséretében egyszerre létrejön az anyagi univerzum. (Itt analóg folyamatokról van szó, az anyagi világban megfigyelhető ősrobbanásnak megvan a szellemi síkú megfelelője.) Ez a teremtő erő annyira heves, hogy a teremtett világ csaknem leszakad a Teremtőtől. A teremtett lényeknek szükségük van elkülönítettségre, hogy önálló létezését tapasztalhassanak meg, ezért ki kell őket lökni az Egységből, mint ahogyan az újszülött köldökzsinórját is át kell vágni ahhoz, hogy önálló életet élhessen. Ez a fény és hang erőhatás CHINNAMASTA istennő. Ez az erő képviseli a Legfelsőbb Teremtő rettenthetetlen ütőerejét.

CHINNAMASTA, mint elektromos energia behálózza valamennyi teremtett világot, ő a teremtés motiváló ereje. A félisteni világokban Indra (a Mennyek királya, irányító félisten, aki a mennydörgés és a villámlás ura) erejének felel meg. CHINNAMASTA behatol minden élőlénybe, és a nádikon (energiavezetéseken) keresztüláramolva élteti a fizikai testet.

A mikrokozmosz szintjén a szuszumnában (az éterikus testben található központi energia vezeték) áramló energiájának felel meg. Központja az *ajna* (homlok-) csakrában található. CHINNAMASTA-t tekintik az érzékek mögötti érzéknek illetve az érzékek szabályozójának, aki az akaraterőért és a tisztánlátásért is felelős. Mivel az érzékeket az anyagi test szintjén az elme irányítja, így CHINNAMASTA az elme irányítójának tekinthető. CHINNAMASTA garantálja híveinek a szexuális és egyéb érzékek fölötti teljes uralmat, az érzékek mesterévé válást. Emiatt a tantrikus szerelmet gyakorlók számára különösen fontos az istennő kegyelme. Az elme szabályozása azt jelenti, hogy az elmét teljesen ki kell kapcsolni, kiüríteni, képessé tenni arra, hogy egyetlen dologra koncentráljon, ami a kontempláció tárgya, ahhoz, hogy magasabb megvalósítást érhesse el az ember.

Személyes megtapasztalásaim CHINNAMASTA-tával még abban az időben kezdődtek, amikor a kundalini erő szabályozatlanul rohanguál bennem föl és alá, törve-zúzva mindent, ami az útjába került. Nem véletlenül tekintik CHINNAMASTA-t rettenetesnek egyes leírások. Egy nyári napon helyi felhőszakadásba kerültem éppen abban a pillanatban, amikor leszálltam a buszról. Egyetlen élőlény voltam az egész utcában. A fejem fölött csapkodott a villám, amit azonnali mennydörgés követett. Általában imádom a nyári zivatart, de ekkor átélhettem a teljesen védtelenséget az elemek tombolása közepette. Szandálban és egy szál nyári ruhában haladtam a házunk felé. Az utcán hömpölygött a hirtelen lezúdult víztömeg, jéghideg esőszakadás zúdult a nyakamba. Egy hatalmas mennydörgést követően szinte beléhasított az elmémbe a gondolat: „Nem azért küldtünk a Földre, hogy játszadozzál!” Olyan érzésem volt, hogy ebben a pillanatban fognak agyoncsapni, mint egy rossz gyereket. Igen, ekkor még csak játszadoztam a kundalinival, és nem foglalkoztam azzal, hogy kezdjek is vele valamit. Ekkor egy speciális kéztartással fejeztem ki hódolatomat az elemek Ura iránt, és egyszersmind kértem, hogy kímélje meg az életemet. A vihar hirtelen irányt változtatott, az eső langyosabbá vált, végül még egy utolsó villámlással és mennydörgéssel elkezdett távolodni. Mikor hazaértem, teljes sötétség fogadott. Ez az utolsó villámlás belécsapott a házunkba. A házat és elektromos rendszerét egy beépített érintésvédelmi relé védte meg, így csak egy tíz centis vezetékdarabot kellett kicserélni. Ez adta az ötletet a kundalini energia egyfajta szabályozására, ami aztán többször az életemet mentette meg. Később kiderült, hogy egyik előző életemben átestem egy olyan Istenmegvalósítási kísérleten, amely sikeresen végződhetett volna, ha ismerem a kozmikus erőket, köztük CHINNAMASTA istennőt. Ezért is érzem fontosnak közreadni a mahavidyákról szóló tanítást.

Mantra:

Om Amen Om!

Ó elektromos ereje a teremtésnek!

Úrnője a fény és a hang egységének.

Téged kérlek, az érzékek kiváló mesterét!

Kegyelmekkel adj nekem kristálytisza elmét.

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A külső kör a szirmokkal a teremtett világ, amely a transzcendentális világba ágyazódik. A külső, lefelé mutató nagy háromszög a Felsőlélek (Paramatma vagy Szentlélek), amely szeretetével, energiájával, tudásával, kegyelmével áthatja és élteti a teremtett világot (makrokozmoszt). Ebbe a makrokozmoszba ágyazódik az egyéni lélek (kis háromszög), amely egylényegű a Felsőlélekkel. Az egyéni lélek mikrokozmoszá vetül ki, és három lelki csomóval - amelyeket a három kör szimbolizál - választja el magát a Felsőlélektől. A három lelki csomó

(Brahma, Vishnu, Rudra granthi) egyenként is összetettek. A lelki csomók fokozatos megnyílásával a kundalini energia elkezd felemelkedni. Amikor a lelki csomók eltűnnek, a két háromszöget elválasztó körök megszűnnek, és a két háromszög eggyé válik. Az egyéni lélek feloldódik a Paramatmában (Szentlélekben).

DHUMAVATI MAHAVIDYA

*„A nem-lét valójában üresség,
ahol megnyilvánulatlan a teljesség.
Itt az őscsend honol mozdulatlan,
és benne minden öntudatlan.”*

(Lao-ce: Tao Te King: Rhasoda May fordításában)

DHUMAVATI az első, mindent megelőző állapot a teremtés előtt. Az Abszolútumnak az a formája, amikor minden tudatosság, erő és energia, egyszóval minden észlelhető létezés, egyetlen pontba van visszavonva. Nem-létezésnek szokták nevezni olyan értelemben, hogy ez egy megnyilvánulatlan őállapot. Azonban minden jelen van benne, mint potenciális létezés, hasonlóan, mint a növény a magban. Lao-ce így jellemzi az Abszolútum DHUMAVATI formáját:

*„A Végső Valóság
sötétség és átláthatatlanság...
Ám jelen vannak benne a dolgok,
és nagyon igaz csírákat hordoz.
Régmúlt időktől mostanáig
benne lakozik a Végső Igazság.
Nevét megőrizték korok,
minden kezdet jelölése máig.”*

(Lao-ce:Tao Te King, Rhasoda May
fordításában, 21

*„Nézem, mégsem látom,
mert az észlelhetetlen nem látható...
Hallgatom mégsem hallom,
mert a hallhatatlan oly illanó...
Megragadnám, de nem tudom,
mert a megfoghatatlan oly parány...
Tovább nem elemezhető e három,
összeolvadva, egységük talány.
Felkelvén, nincs fénye,
de lenyugodván sem fénytelenység.
Visszatér a dolgok nem-létébe,
a Megnevezhetetlen Végtelenség...”*

Lao-ce:Tao Te King, Rhasoda May
fordításában, 14)

Az Abszolútumnak ebben az állapotában az ellentétes tulajdonságok párban állnak, semlegesítve egymást. Az ellentétpároknak ez a kiegyenlítetttsége lehetetlenné teszi azok megtapasztalását. A teremtés azért jön létre, hogy az ellentétpárok szétválása lehetővé tegye azok megismerését egymástól elkülönült formájukban. Az Abszolútum bizonyos helyeken Teremtő-Egységgé válik, és létrehozza a teremtett világokat. A teremtett világok megtapasztalásainak feldolgozása által, az Egységet elért teremtmények részvételével formálódik ki a Transzcendentális világ, amely örök, folyamatosan mozgásban van, de lényegét illetően változatlan. Ebben az értelemben Isten fejlődési folyamata, hogy az Abszolútum kiformálatlan információmasszájából Transzcendentális lényeggé alakuljon át,

ami egy belső átlényegülés által érhető el. Ennek a folyamatnak az eszköze a teremtés, ami az észlelés kiterjesztése az önmegismerés céljából, majd visszavonása, ha a megismerés megtörtént.

Minden női princípiumhoz tartozik egy férfi princípium, Isten valamely inkarnációja. A nő az erő, és a férfi az erő mozgatója, irányítója. Ezek a megfeleltetések további megfontolásokat igényelnek. DHUMAVATI az egyetlen, akit úgy jellemeznek a tantrikusok, hogy özvegy, és a férfi princípium alvó (nem-teremtő) állapotát rendelik hozzá. A tantrikusok a hindu szentírások tanulmányozásából vonják le ezt a következtetést. A buddhista és a hindu szentírások egybevetéséből azonban az adódik, hogy DHUMAVATI társa az Úr Buddha. Buddha volt az egyetlen olyan isteni inkarnáció, aki a nem-létezésbe, vagyis a megnyilvánulatlan őállapotba tért vissza, mint fénymag. DHUMAVATI tehát a sötétség, öntudatlanság, megnyilvánulatlanság, a jövőbeli teremtéscsírák hordozója, ellentétpárja pedig az a Fény, amely kiterjedését minden megnyilvánulástól visszavonta, és önmagában merül el. Az öntudatlanság valamennyi állapota és cselekedetei isteni síkon teljesen megfelelnek a tiszta szupertudatosság ugyanilyen állapotainak és tetteinek, de a tudatosság eredeti fénye helyett ekkor öntudatlan sötétség irányít.

A mikrokozmosz szintjén DHUMAVATI az elme tudatalatti részét reprezentálja, mindent, amit önmagunkról nem ismerünk. A karma csiráink hordozója, olyan vágy és félelem magvaké, amelyek még nem keltek ki, ezáltal következő megtestesüléseink motiválója. Feladatunk a tudatos részünk egységgé formálása, és az öntudatlan részünk megismerése, majd a tudatos rész kiterjesztése az öntudatlan fölé, és annak irányítás alá vonása. Egy ilyen utazást mutat be a tudatalatti világában az alábbi versem. A sötétségben a karma csírák vannak jelen, alig felismerhetően, majd ha ezeket megvilágítja a fény, akkor formát öltenek, tudatossá válnak. Ez a tudatosodási folyamat vezet el a felismeréshez.

*„...A szürke félhomály árnyaknak ad otthont,
kiknek nem volt soha nappala, csak éje.
Szűk folyosón haladok, mely sötétséget ont;
a folyosón túl egy hatalmas terembe érve
kővé dermedt árnyakkal vagyok körbe véve.
Alig látok, de egyszerre feltűnik egy pont,
mely egyre nő, fénygömb lesz belőle...*

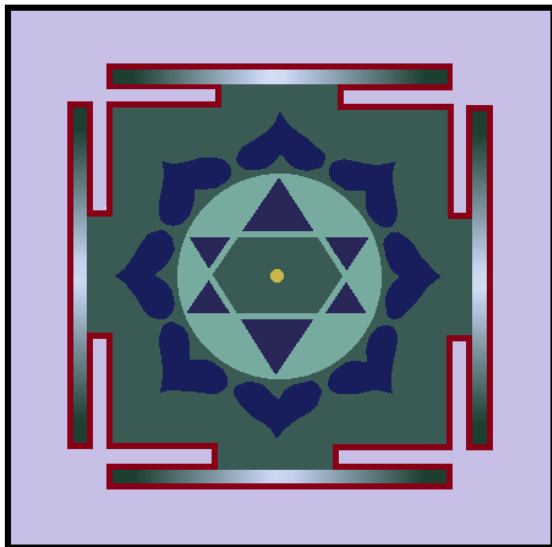
*...
A fény kitölt, majd belőlem szétárad,
áramlásának semmi sem szab gátat,
s én gyönyörrel átítatva hagyom...
A terem lassan fényárban úszik,
az árnyak végleges alakot öltenek,
a fény a sötétségbe egyre beljebb kúszik,
minden kitisztul, ahogy a félhomály oszlik,
a fények minden alvót felkölttenek,
az élet lüktet, a dermedtség szertefoszlik.
Az éjsötét hegy gyomrában minden látható,
az áramló fény ereje oly mélyre ható,
hogy az illúzió világa menten összeomlik.”*

(Rhasoda Varga Margit, Dimenziókapu,
22 atlantiszi beavatási út, 6.)

A tudatalatti megismerésére számos módszer áll rendelkezésünkre a meditációtól az önmegfigyelésig. Többek között az összes jóslási rendszer a tudatalatti aktivizálásával függ

össze. Elménkben jelen vannak a karma csírák, mint inaktív programok a számítógépen. Elmegyünk egy jóshoz, aki mond néhány sejtelmes mondatot a jövőről. Nézzünk most egy példát a működésre. Az elhangzott jósmondat pl. „*Nem sokáig maradsz, azon a helyen, ahol most vagy.*” A rejtélyes mondatot, az elme nem érti. Ezért bekapcsol egy értelmező, kereső elme-program, amely végigtapogatja az összes vágyunkat és félelmünket (mint karma csírákat). Amit talál, ahhoz a mondatot hozzákapcsolja. Pl. régóta szeretnénk elköltözni a lakásunkból, de eddig nem tettünk lépéseket. Most a jósmondat rákattintott erre a vágyprogramra, és elindítja. Függetlenül attól, hogy képesek vagyunk-e beteljesíteni, a vágy tudatosodott. Tegyük fel, hogy az elme nem talált ilyen vágyprogramot. Ekkor várakozik, hogy egy jövőbeli megerősítő eseményhez fűzze hozzá a jósmondatot. Bemegyünk a munkahelyünkre, és ott a főnök elmarasztal bennünket. Hopp, az elme talált valamit! Egy félelmet az állás elvesztésétől. Ehhez hozzákapcsolja a jósmondatot, és ha nem vagyunk eléggé tudatosak, akkor a prófécia beteljesedik, és elveszítjük a munkahelyünket. A jósmondat egy valóban tudatos ember számára csak annyit jelentene, hogy rövidesen felállsz arról a székről, ahol jósoldattal magadnak. DHUMAVATI, a tudatalatti, megismerése tehát fontos azok számára, akik el szeretnék kerülni a fölösleges köröket az életükben, és tudatosabbá szeretnék válni.

TRIPURA SUNDARI megvalósítása DHUMAVATI megvalósítását nem tartalmazza. Ez egy külön út, amely önmagában vezet el egy megvalósítási formához illetve egy következő megvalósítási fokozat része. DHUMAVATI segítségével a tompultságot extázissá, az alvást számádivá, a tehetetlenséget csendes nyugalommá változtathatjuk át.

Mantra:

Om Amen Om!

*Őscsírák hordozója a sötétség fénylő ölében,
ki ébren várakozik az alvó teremtmény körében.*

Megnyilvánulatlan, mozdulatlan őállapot!

Adj nekem öntudatlanság helyett tudatosságot!

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A teremtés előtti állapotban mindent sötétség borít. A fény (tudatosság) egyetlen pontban van rögzítve (középen, az aranyszínű fénypont). Rajta kívül a teremtés potenciális formái (szirmok), mint lehetőségek (magok) vannak jelen, de mivel a sötétség elfedi őket, ezért megnyilvánulatlanok. Ez az állapot egyfajta tökéletesség, mivel benne minden és mindennek az ellentéte egységben van jelen (felfelé és lefelé mutató háromszögek). Amint a fény kiárad a központból, minden megelevenedik, észlelhetővé válik.

BAGALAMUKHI MAHAVIDYA

„Az ellenerő hatása alatt a fecsegő néma lesz, a föld ura alázatos koldussá, a tűz hideggé változik, a harag lecsillapszik, a bűnös ember megjavul, a gyorsan vágózó sántítani kezd, az erőszakos megszégyenül, a minden tudó tudatlanná válik.”

(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

BAGALAMUKHI az az erő a makrokozmoszban, amely megállítja a teremtés mozgását, megakadályoz minden aktivitást. A teremtő energia ezáltal tud tartós formákat létrehozni, ezáltal teremt élettartamot a létezők számára. Ha nem lépne működésbe ez a gátló erő, akkor az egész teremtés folyamatos örvénylés lenne, a létezők olyan rövid élettartamúak lennének, hogy nem tudnának önálló létezését nyerni és kibontakozni. A teremtett állapotok, formák azonban mindenképpen időlegesek, mivel BAGALAMUKHI ereje csak egy ideig állítja meg az erők mozgását. Törvényszerű tehát, hogy a teremtett állapotok és formák csupán időleges egyensúlyok eredményei, amit az elnyomást követően fellépő nagyobb hatóerejű mozgás elsöpör.

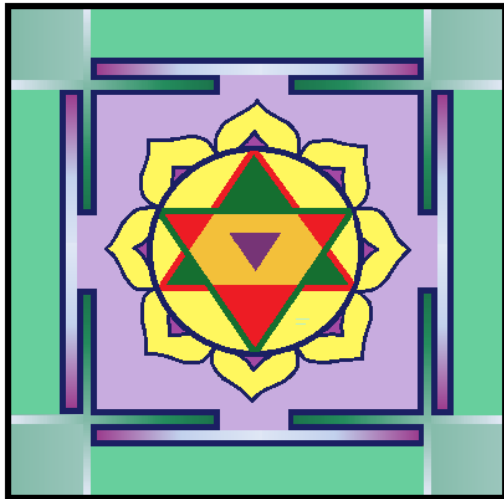
A mikrokozmosz szintjén ugyanez a hatás érvényesül. BAGALAMUKHI hirtelen megállást hoz létre az eseményekben. BAGALAMUKHI megakadályozza pl. a vitapartner beszédét, de nem örökre. Egy kritikus pillanatban tartja vissza, majd megengedi a beszéd szabad folytatását, amikor annak nincs következménye. Amíg DHUMAVATI a mozdulatlan öntudatlanság, addig BAGALAMUKHI a mozdulatlan tudatosság. Amíg TRIPURA BHAIRAVI a tudatosság, amely a mozdulatlanságra koncentrál egy hatás kezdetén, addig BAGALAMUKHI a hatás elfojtása, miután az elindult. Ez egy köztes mozdulatlanság a hatás két állapota között. TRIPURA SUNDARI megvalósítása nem foglalja magában a BAGALAMUKHI megvalósítást. Ez külön feladat.

BAGALAMUKHI segítségével a jógában a kilégzés vagy a belégzés tudatos megállításához is el lehet kérni. A rendszeres gyakorlás a jógit az természeti erők urává teszi. Továbbá BAGALAMUKHI az elme, a gondolkodás megállításáért felelős. Éppen ezért ez az egyik legfontosabb személyes megtapasztalása a gyakorlónak BAGALAMUKHI-ről. Ha az elme kikapcsol, akkor akadálytalan az isteni intuíció áramlása. A továbbiakban az isteni intuitív gondolatot nevezem gondolatnak, és az elmeműködésből származó gondolatot elme-gondolatnak. Az elme-gondolatok eredendően a külvilágból származnak, mivel az elme úgy viselkedik, mint egy adó-vevő készülék. A homlokcsakrán keresztül érzékeli a kollektív mentális-kauszális mezőt, ami olyan, mint egy ősseves, minden jelen van benne, amit addig ember gondolt. Ugyanakkor elme-gondolatok születhetnek a már korábban bekerült információk kombinálásával is.

A gondolkodás megállításának több szintje van. Az első szinten az ember még észleli a gondolathullámokat, de hagyja őket lecsengeni, nem figyel rájuk. Vagyis elme-gondolatok fölbukkannak és eltűnnek. Mivel az ember nem figyel az idegsejtek „csevegésére” ezért azok lecsendesednek. A következő szinten az elme-gondolatok szintén fölbukkannak és eltűnnek, de nem észleljük őket. Ennek megvalósítására a következő technika szolgál. A tudatosságot az ember a homlokcsakra középpontjára (bindu) koncentrálja, amely az agy belsejében a gerincvelőt a szahaszrárral összekötő vonalon található. A csakrák középpontjában nincs mozgás, így észlelés sem lesz. A legmagasabb szint, amikor az elme-gondolatok föl sem bukkannak, mert belül már mindent földolgoztunk, a kívülről befelé irányuló információáramlást pedig megállítjuk, miközben a binduban tartózkodunk. Ezt a buddhizmusban az „üresség” tudat megvalósításának hívják. A bindu egyetlen pont, a „tű

foka” a jézusi példabeszédben, amin át kell jutni a halál pillanatában. Érzékelhető tehát, hogy elmeszabályozás nélkül a kereszténységben sincs megváltás. Mert, aki nem tud átjutni a tű fokán, az nem kerülhet a Mennyek Országába. A tű fokán való átjutáshoz a halál pillanatában az vágyott Istenmegvalósításra kell koncentrálni, e nélkül a gondolkodás szétcsúszik az anyagi világbeli vágyak irányába.

Az üresség tudat eléréséhez tehát az elmét kikapcsolt állapotban kell tartani, a kollektív mentális-kauzális síkot pedig le kell zárni, az ekkor fölbukkanó gondolat az isteni intuitív gondolat, a lélek szava vagy a buddhi tudatosságból származó információ. Ez szükséges, de nem elégséges feltétele a hiteles médiumi képességeknek. Ennek a szintnek az eléréséhez szükséges BAGALAMUKHI kegyelme. Enélkül a médium csak az asztrális-mentális-kauzális őselevesből táplálkozik, és isteni eredetűnek vél ezekről a szintekről származó információkat. Ha viszont valaki átadja magát BAGALAMUKHI irányításának, akkor élete, sorsa olyan utat fog követni, ami őt az Istenmegvalósítás irányába vezet. Ez egyenértékű az „Uram legyen meg a Te akaratod” megélésével a kereszténységben, amikor az elme átengedi az irányítást az isteni tudatosságnak.

Mantra:

Om Amen Om!

*Ó, kozmikus események megállítója,
elfojtó, eltérítő erő, őselemek uralója!*

*Add nekem a légzés szabályozását,
csapongó gondolataim megállítását!*

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

Amikor az aranyszínű isteni fény leáramlik a teremtésbe, akkor korlátozott formában sárga színnel jelenik meg. A sárga elnyomja más színek fényét, ragyogását. A sárga szín a gondolkodó elme szimbóluma, amely megakadályozza a magasabb tudatosságból eredő intuíciót és inspirációt. Ez utóbbiakat lila színnel szokás ábrázolni, mint az ihletettség, átszellemültség állapotát. A mikro- és a makrokozmosz szimbóluma a körön belül a két egymásba ágyazott háromszög. Az isteni adó háromszög zöld, tehát szabad, de mégis pirosként, vagyis tilosként jelenik meg az anyagi szemléletű ember számára (nagy befogadó háromszög). Lényünk legbelső lényegében azonban jelen van az intuitív tudás (belső kis befogadó háromszög), amelyet arany fény vesz körbe. Vagyis a korlátozás csak a legkülső szinten az elme által határoltan történik meg, amint az elme korlátait feladjuk, az isteni intuíció mind kívülről, mind belülről támogat bennünket, és a korlátok eltűnnek.

MATANGI MAHAVIDYA

*„A figyelem feltárja a mélyen rejlő igazságot.
A hang szárnyal, mint láthatatlan látnok.
A mérhetetlen önkifejezés zeng legbelül.
Érzi, mit elvesztettnek hitt, a kifinomult fül:
morajlás kíséri az anyag álmát a magban,
susogás fakad a szív mélyéből a hallgatásban,
a próféta szól a mindentudás extázisában.”*

(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

A teremtés az örök szóval kezdődik, amint azt a Bibliában is olvashatjuk: *„Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige. Minden őáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. (János ev. 1.1, 1.3 Károli Gáspár ford.)* A szót a védában a Brahman meghatározással azonosítják. Ezt vette át az Upanisad, ahol ezt a meghatározást a Legfelsőbb Teremtő Főisten jelzésére használják. Később a Puránákban a meghatározás Brahma megjelölésére szolgált, aki az anyagi világ teremtője, és aki az első teremtés végrehajtásáért felelős a háromszintű teremtésben.

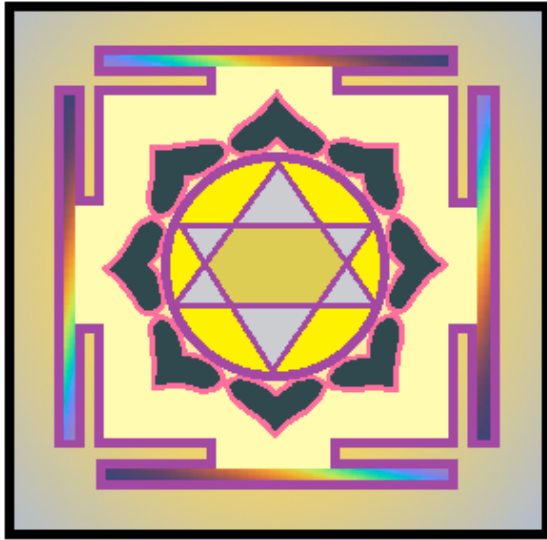
A szó Istentől, az eredeti forrástól, négy lépésben száll alá a manifesztációba, miközben önmagát megőrzi. Az első szint, amelynek során a teremtés felé fordul a Magas-Menny, a második az elme princípium szintje (Alacsony-Menny, kauzális sík), a harmadik a mindent átható életenergia mező szintje (éterikus sík), és végül a negyedik az anyagi világ, a mi emberi szavainkkal. *„És az Ige testté lett, és lakozék miközöttünk, aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. (János ev. 1.14, Károli Gáspár ford.)* A Biblia definíciója Jézusról, a testté lett szóról, megfelel MATANGI istennő tantrikusok szerinti definíciójának, miszerint MATANGI, aki a Magas-Mennyből száll alá egy sötét anyaméhbe, hogy kinyilatkoztassa az igazságot. Minden női princípium megfeleltethető egy férfi princípiumnak, ilyen értelemben Jézus MATANGI férfi megfelelője, aki a Magas-Mennyből szállt alá, hogy tanúságot adjon Istenről.

A megnyilvánulatlan szó TRIPURA BHAIRAVI, az észlelhető szó TARA, a kifejezett szó pedig MATANGI. A hangok tehát egyrészt fizikai hangok, de ezek mögött egy sokkal mélyebb tartalom húzódik meg, ez a finomanyagi tudatos erő, vagy információ, a lélek hang-teste. MATANGI tehát a kreatív önkifejezés istennője. Az erő, amikor szavainkon keresztül a lélek nyilvánul meg, a szívben lakozó önvaló által alkotott szó, amit a megtisztult elme önt formába. Az eredeti szó, ami tiszta fény, színekre bomlik, amint behatol a teremtésbe, ugyanúgy, ahogy a vízcseppeken megtörő napfény létrehozza a szivárványt.

A mikrokozmoszban, tehát az ember számára MATANGI adományozza a folyékony, sikeres, megtisztult önkifejezés képességét. Míg BAGALAMUKHI a megállító erő, addig MATANGI a kifejezés ereje. MATANGI megvalósítása azt jelenti, hogy az embernek aktívan, tisztán ki kell fejeznie magát, azon a területen, amelyen tevékenykedik. Ha a zene iránt érdeklődik, akkor a zenében, ha a szóbeli kifejezés területén, akkor az írott vagy beszélt nyelvben. MATANGI megvalósítása a többi kozmikus erőtől függetlenül is elérhető, de kegyelme elvezet TRIPURA SUNDARI jelenlétének megtapasztalásához. MATANGI üzenete, ami annak idején az angyalok közvetítésével jutott hozzám mindenkire érvényes:

*„Tiszta légy, mint a Föld mélységéből fakadó forrásvíz,
akkor a tenger morajlása sem tudja túlharsogni szavad.
A gyémánt ragyogása sem lesz fényesebb annál, amit írsz,
ám ha a belső vezetéstől elfordulsz, megtagadod magad.”*

(Rhasoda: Dimenziókapu)

Mantra:

Om Amen Om!

*Ó, kreatív önkifejezés istennője,
az isteni hang beszéddé színezője!*

*Te vagy a szó, amit a szív alkotott,
a tiszta formába öntött és kimondott.*

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

A két egymásba ágyazott háromszög belsejében található az isteni szó lakhelye, aranyszínnel szimbolizálva, ennek a mikrokozmoszban a lélekszikra felel meg. Önmagából kozmikus toleranciát, elfogadást, megértést, megbocsájtást sugároz ki, mindezeket az ezüstszín szimbolizálja, amely áthatja a teremtést. Az isteni fény az elmét (napsárga háttérrel jelölve) átítatja tiszta intuícióval, amit a háromszögek lila keretei, és a lila kör jelképeznek. Az isteni szó alászáll a sötét anyaméhbe (sötét lótuuszirmok), amelyek rózsaszínnel (kozmosz szeretettel) vannak keretezve. Az anyagi világban a kimondott szó a szivárvány minden színét létrehozza, amelyek mind az isteni fény felbontott sugarai. A színek az igazság sokrétűségét, az önkifejezés sokszínűségét és az isteni teremtés sokféleségét szimbolizálják.

KAMALATMIKA MAHAVIDYA

*„A világ az isteni gyönyör mulandó szépségű kertje,
hol az üdvözültség mosolya mindenben el van rejtve,
kósza illatok, mit a szél fuvallata és a fák nedve ont,
ragyogás, mi szín pompás leveleket, virágokat bont.”*

(S. Shankaranarayanan, ford. Rhasoda)

Az egymást követő teremtések során az Abszolútum részhalmozai önmagukra ismernek, és elérik a tökéletességet. Maga az Abszolútum tökéletes, de amikor részekre osztja magát, akkor a rész csak résztudatossággal bír, bár az Abszolútum teljességét birtokolja. Ezt egy hasonlattal szeretném szemléltetni. Képzeljük el, hogy Isten egy sejtekből álló organizmus. Minden sejtjének azt a feladatot adja, hogy fejlődjön teljes

szervezetté. Minden sejt a teljes információval rendelkezik a szervezetről, de nincs ennek tudatában. Megfelelő körülmények közé kerülve egyetlen sejtből is ki tud alakulni a teljes szervezet. Így a részek fokozatosan teljessé válnak. Visszatérve a teremtésre Isten részei teljes tudatossággal bíró egységekké (vishnu-tattvákká, Isten teljes részeivé) fejlődnek. Az ilyen tökéletességet elért lények birodalma a transzcendentális birodalom, amely nem-teremtett, tehát örökkévaló. Ebben a világban jelen van az Istenség Legfelső Személyisége (akit számtalan névvel illetnek, Vishnu, Krishna, Savitri), és az ő társa KAMALATMIKA. Amikor a Legfelsőbb Teremtő létrehozza a teremtést, kivételésként (mint önmaga részegységei) jelen lesz benne, de ugyanakkor megőrzi önmagát a transzcendentális birodalomban.

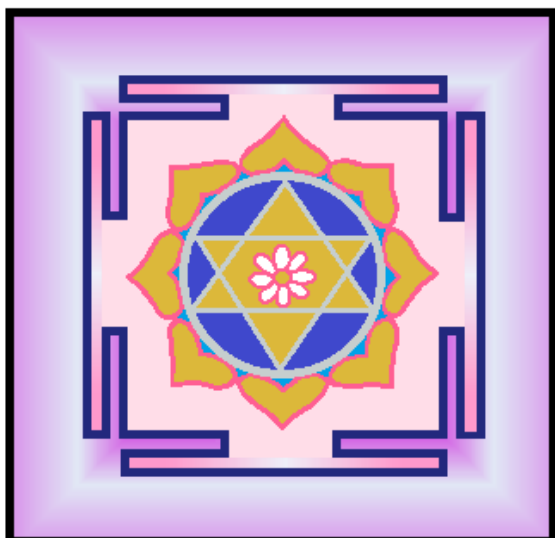
Isten tehát mindig önmaga marad, de ugyanakkor belép a teremtésbe is. Ugyanez a különbség és azonosság KAMALATMIKA és TRIPURA SUNDARI esetében. KAMALATMIKA tehát TRIPURA SUNDARI megfelelője a transzcendentális birodalomban. KAMALATMIKA azonos TRIPURA SUNDARI-val a teremtésben, de TRIPURA SUNDARI nem azonos KAMALATMIKA-val, mivel az előbbi az utóbbi kivételése.

KAMALATMIKA a szeretet forrása, aki összekapcsolja a teremtőt a teremttel, a boldogság és szépség túlcordulása a teremtésben, a teljes virágba borulás mindenben. A legfelsőbb tudatosság, a teremtés fenntartásának alap nektárja, a transzcendentális íz minden dologban, lélek-erő, ami benne rejlik minden teremtő tevékenységben. A megnyilvánult szépség, a tökéletes vonzóerő (akit pl. Mohiniként nyilvánított meg a Legfelsőbb Úr, aki még az Úr Sívát is illúzióba ejtette). Ő emelkedett ki a tej-óceánból, amikor a félistenek és a démonok együtt köpülték a tej-óceánt, hogy megkapják a halhatatlanság nektárját. A tej-óceán a tudatosság óceánja, és annak a köpülése a tudatosság koncentrációját jelképezi. Ez azt jelenti, hogy a félistenek és a démonok csak együttes erővel voltak képesek olyan mértékű tudatosság koncentrációra, hogy megidézzék KAMALATMIKÁT. A halhatatlanság nektárja pedig a belépés lehetőségét adja a transzcendentális birodalomba, hiszen csak az halhatatlan, aki oda bejutott, minden más létsíkon még van elmúlás, halál.

Míg BAGALAMUKHI megállít és elfolyt, addig KAMALATMIKA elindít, mozgásba hoz. DHUMAVATI a nem-létezés a teremtés előtt, KAMALATMIKA az ő ellentétpárja, a abszolút tudatos létezés. Ő Laksmi az isteni jelenlét és az isteni jel mértéke, akit a szerencse istenasszonyának is neveznek, mert eltávolítja mind a fizikai, mind a spirituális szükségletet, bőséggel és gazdagsággal halmozza el híveit. Ő, mint a tudatosság játéka, jelképezi a létezés gyönyörét, az alapvető üdvösséget mindenben. Minden létezésnek, amely nem más, mint a tudatosság egy áramlata, visszautasítója és támogatója. Úgy is jellemzik, mint a Lótusz Úrnőjét, aki a megvilágosodást adományozza.

Az Ő lélek-erejét látják meg a természet imádói, amikor a természet minden alkotórészéből élvezetet merítenek. Anélkül, hogy vonzódnának vagy elzárkóznának, felismerik a szépet abban, ami különösnek, taszítónak vagy jelentéktelennek látszik. Az Ő univerzális nektárját ízlelik a költők, zenészek, művészek az esztétikai élvezetben, amit a magas szintű lelki vagy szellemi tevékenységből merítenek. Az elhivatott tudósok, az istenkeresők, a spirituális, intellektuális, érzékeny emberek mindenütt az ő szeretetét érzékelik a dolgokban, így ölelve magukhoz a tudást, szépséget, igazságot vagy Istent. Mindazok, akik a harmóniát, szépséget, igazságot, tudatosságot szolgálják a külső és belső tevékenységükkel, szavaikkal, hangjukkal, mozgásukkal, érzéseikkel, az Ő szolgálattelvői.

Léleknevem **Rhasoda May (Rasah Yasoda Maya)**, ami mozaikszóba rejtetten fejezi ki a feladatomat. *Yasoda Maya* Krisna nevelőanyja volt, *rasah* pedig a transzcendentális íz, illat, a tudatos játék élvezete. A név tehát azt jelenti, hogy a Krisztuserőt megvalósítani szándékozók nevelőanyjának tudatos játéka, aki csak a valódi keresők számára nyilvánul meg.

Mantra:

Om Amen Om!

Ó Lélekerő! A vizekből feltörő!

Igazság, Tudatosság, Szépség.

A Létezés, mint gyönyörűség.

Isteni jelenlét és isteni jel.

Árassz el engem kegyelmeddel!

Om Amen Om!

A Jantra értelmezése:

Közepén a fehér szirmú lótvuszvirág a tiszta tudatosság szimbóluma. A két egymásba ágyazott aranyszínű háromszög a tudatos játék manifesztációja, a harmónia felismerése mindenben. Az elme már teljesen feloldódott a tiszta létezésben, amit a kozmikus tolerancia ezüst színe és az istentudatosság arany színe szimbolizál. A kék háttér a személytelen tudatosság óceánja, amelyből a személyes tudatos létezés kiemelkedik, az egységtudat megtartása mellett. Az arany lótvusz szirmok rózsaszínnel körbevéve ennek a tudatosságnak a kivetülései a teremtésbe, és ennek fenntartója a túlcorduló szeretet és boldogság. Ez a kozmikus szeretet itatja át az egész teremtett világot. Ezen a ponton feltárul az egész teremtés miértje. Isten azért teremt, hogy viszont szeressék, hogy az általa megnyilvánított érzés a létezőkről visszaverődve extázissá fokozódjon. Isten odaadó imádatába való belépés a legmagasabb tantra és a legmagasabb szolgálat, amely azonnal a törvények fölé emeli a létezőt.